

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5Tos/58/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6217010105
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Mikluš
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6217010105.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Mikluš a sudcov JUDr. Mária Šuleja a Mgr. Jána Bednára, v trestnej veci odsúdenej A. L., nar. XX.XX.XXXX, za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. d/ Tr. zák., na neverejnom zasadnutí dňa 11. júla 2019, o sťažnosti odsúdenej proti uzneseniu Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 3T/46/2017 zo dňa 01.04.2019, takto

rozhodol:

Podľa § 194 ods. 1 písm. b/ Tr. por. z r u š u j e uznesenie Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 3T/46/2017 z 01.04.2019 a okresnému súdu ukladá, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením sp. zn. 3T/46/2017 zo dňa 01.04.2019 samosudca Okresného súdu Veľký Krtíš s poukazom na § 50 ods. 4 Tr. zák. nariadil odsúdenej A. L., nar. XX.XX.XXXX vykonať trest odňatia slobody uložený rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 3T/46/2017 zo dňa 31.07.2017 vo výmere 3 (troch) mesiacov Podľa § 50 ods. 8 Tr. zák., § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. bola odsúdená na výkon trestu odňatia slobody zaradená do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Okresný súd svoje rozhodnutie zdôvodnil tým, že odsúdená v skúšobnej dobe neprejavila žiadnu snahu o nahradenie škody poškodenej osobe a neučinila tak ani dodatočne. Túto skutočnosť potvrdil nielen poškodený subjekt, ale súd ju mal preukázanú aj zo správy vyhotovenej probačným a mediačným úradníkom. I keď odsúdená v skúšobnej dobe neporušila trestnoprávne normy spáchaním ďalšieho trestného činu, hodnotiac okolnosti vedenia jej života počas skúšobnej doby dospel okresný súd k záveru, že nesplnenie povinnosti zo súdneho rozhodnutia je dôvodom pre nariadenie odsúdenej vykonať podmienčne odložený trest odňatia slobody.

Proti tomuto uzneseniu podala odsúdená v zákonom stanovenej lehote sťažnosť prostredníctvom zvoleného obhajcu. V jej dôvodoch obhajca uviedol, že odsúdenú nie je potrebné sankcionovať, pretože sa počas skúšobnej doby nedopustila protiprávneho konania, ktoré by bolo vybočením z hraníc riadneho života. Proti osobe odsúdenej nie je vedené žiadne trestné stíhanie, nedopustila sa žiadneho priestupku. Ďalej uviedol, že po vyhľadání právnej pomoci odsúdená okamžite realizovala platbu poškodenému subjektu, s ktorou bola v omeškaní, o čom v sťažnostnom konaní predložila potvrdenie. Odsúdená zanedbanie platby ľutuje, bola v domnení, že svoju povinnosť splnila. Na verejnom zasadnutí súdu sa nezúčastnila z dôvodu ťažkej sociálno-ekonomickej situácie, resp. pracovnej príležitosti v L. republike. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby krajský súd napadnuté uznesenie zrušil a okresnému súdu uložil, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Podľa § 192 ods. 1 Tr. por., pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia. Po postupe v zmysle tohto ustanovenia krajský súd dospel k záveru, že sťažnosť odsúdenej bola dôvodne podaná.

Krajský súd v Banskej Bystrici zo spisového materiálu zistil, že rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 3T/46/2017 zo dňa 31.07.2017 bola A. L. právoplatne uznaná vinnou z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. d/ Tr. zák.. a bola odsúdená k trestu odňatia slobody vo výmere 3 rokov, ktorého výkon súd podmienienečne odložil na skúšobnú dobu 1 (jedného) roka. Odsúdenej bola zároveň podľa § 51 ods. 4 písm. c/ Tr. zák. uložená povinnosť nahradiť v skúšobnej dobe poškodenému - Lesy SR, š.p. Odštepny závod Levice škodu vo výške 7,56 eur. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 31.07.2017 a následne začala plynúť skúšobná doba, ktorá uplynula dňa 31.07.2018.

Podľa § 50 ods. 4 Tr. zák. veta prvá, ak odsúdený viedol v skúšobnej dobe riadny život a splnil povinnosť nahradiť škodu spôsobenú trestným činom alebo zaplatiť dlh alebo zameškané výživné, ak boli uložené, súd vysloví, že sa osvedčil; inak rozhodne, že sa trest odňatia slobody vykoná.

Vychádzajúc z vyššie citovaného ustanovenia pri rozhodovaní o osvedčení alebo neosvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe posudzuje súd celkové správanie sa odsúdeného v skúšobnej dobe. Esenciálnou zložkou pre rozhodnutie súdu je skutočnosť, či odsúdený v priebehu plynutia skúšobnej doby viedol riadny život. Pokiaľ ide o riadny život, uvedenému pojmu zodpovedá také správanie posudzovanej osoby, pri ktorom táto osoba dodržiava právny poriadok a ďalšie normy občianskej spoločnosti, plní si svoje povinnosti voči štátu aj voči spoločnosti, nezneužíva svoje práva voči spoluobčanom, nenarušuje občianske spolužitie, nedopúšťa sa trestných činov, priestupkov a iných deliktov. Znakom riadneho života je i beztrestnosť, hoci nemusí sama o sebe vždy znamenať, že podmienienečne odsúdený vedie riadny život a naopak. Dôvodom na rozhodnutie, že trest, ktorého výkon bol podmienienečne odložený, sa vykoná, je nielen skutočnosť, že podmienienečne odsúdený spáchal v skúšobnej dobe ďalší trestný čin, ale aj skutočnosť, že inak nežil riadnym životom, alebo nevyhovел uloženým podmienkam (nenahradil škodu spôsobenú trestným činom, resp. nezaplatil zameškané výživné, ak boli uložené). Z uvedených zásad vyplýva, že pre konštatáciu, že odsúdený nevedol v skúšobnej dobe riadny život musí byť preukázané, že odsúdený závažným spôsobom porušuje normy spoločenského správania sa.

V danom prípade je krajský súd toho názoru, že okresný súd vo svojom rozhodnutí nevychádzal z dostatočne a náležite ustáleného skutkového stavu potrebného pre rozhodnutie podľa § 50 ods. 4 Tr. zák.. Odsúdenú v konaní nevypočul, resp. inak neobjasnil jej stanovisko k splneniu povinnosti uloženej právoplatným rozhodnutím súdu. Jeho právne úvahy preto možno považovať za predčasné, najmä za dôkazného stavu, keď odsúdenej nemožno vytknúť žiadne iné vybočenie z medzí vedenia riadneho života. Nemení to síce nič na tom, že odsúdená v skúšobnej dobe súdom uloženú povinnosť nespĺnila, ale učinila tak dodatočne, počas sťažnostného konania, pričom zanedbanie svojej povinnosti oľutovala. Tiež bolo potrebné zhodnotiť závažnosť tohto vybočenia, a to aj s poukazom na výšku škody, ktorá činí 7,56 eur a na výslednú mieru závažnosti nazerať ako jedno zo zásadných kritérií pre záver o tom, či v skúšobnej dobe viedla alebo nevedla riadny život. Pokiaľ prvostupňový súd v neprospech odsúdenej hodnotil jej absencie na verejných zasadnutiach, je potrebné poukázať na to, že odsúdená v sťažnostnom konaní dôvody svojej neprítomnosti pred súdom objasnila a prejavila snahu svoje pochybenie napraviť. O splnení súdom uloženej povinnosti svedčí dôkaz na č.l. 112. Pre tieto dôvody krajský súd nemohol výrok napadnutého uznesenia považovať za vecne správny a zákonný, vyplývajúci z procesného postupu súdu v súlade so zákonom.

Podľa ust. § 194 ods. 1 písm. b/ Tr. por., ak nezamietne nadriadený orgán sťažnosť, zruší napadnuté uznesenie, a ak je podľa povahy veci potrebné nové rozhodnutie, uloží orgánu, proti ktorého rozhodnutiu sťažnosť smeruje, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Hodnotiac okolnosti prejednávanej veci je krajský súd toho názoru, že pre nariadenie výkonu trestu odsúdenej v čase rozhodnutia okresného súdu absentovali náležite objasnené a dôkazne preukázané skutkové zistenia.

Krajský súd preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti uznesenia, pričom okresný súd v ďalšom odkazuje na ust. § 50 ods. 6 Tr. zák.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.